

[Viggo Starcke.]

større indtægt og opsparing, vi havde ønsket samme sats på landet, i byerne og i hovedstaden, vi havde ønsket at begrænse folkepensionen til den gruppe i befolkningen, der virkelig trænger dertil, i stedet for at udstrække den også til de rige; vi havde ønsket, at spørgsmålet om tjenestemændene, som nu tvinges til at betale uden at modtage, var blevet ordnet i forvejen, og vi havde ønsket, at de besparelser på de offentlige budgetter, som der var blevet givet løfte om, var blevet gennemført, inden man gik til gennemførelse af folkepensionen, som nu vil koste nye millionskatter. Derfor stemte retsforbundet imod folkepensionen. Den vil ikke give tryghed, og den vil ikke give tilfredshed, men den vil meget hurtigt stimulere de forskellige partier til at fremkomme med nye overbudsforslag — og så går auktionen igen. Den vil lægge en hård byrde på andre.

Vi ser tilmed det beklagelige, at flere og flere af vore unge udvandrer. Staten giver ligefrem hjælp til udvandring. Først opfoder, underviser og uddanner man ungdommen, og når den så gennem store bekostninger er nået frem til at kunne gøre en indsats i produktionslivet, eksporterer man det færdige produkt, og oven i købet den dygtigste, den mest selvstændige og initiativrige del af de unge. Det er en underlig bagvendt politik også her, og det er i hvert fald ikke en statsopgave i Danmarks interesse.

Hvor er egentlig trygheden henne? Alle mennesker er urolige for fremtiden. Man taler om en velfærdsstat — hvor er velfærden henne? Det er kun det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, der ser ud til at befinde sig vel. Der er problemer nok at tale om, lige fra Suezkanalen til Danish Milk-sagen, Pinstrups monopolønsker og en masse andre ting, men jeg skal begrænse mig til det, som vi fra retsforbundets side mener bør tages op på det økonomiske område.

Det forslag om grundstigningsskyld, som finansministeren vil genfremsætte, er et fremskridt, men det er kun et lille fremskridt, og det er et utilfredsstillende fremskridt. Vi mener, at hele den samfunds-skabte jordværdi tilhører samfundet og ikke blot de fremtidige stigninger. Grund-

skyldskommissionen har anvist en løsning, med stort flertal bag sig, som dækker et flertal i befolkningen og i denne sal, og retsforbundet har, efter at den højtærede finansminister i foråret fremsatte sit grundstigningsskyldforslag, fremsat et forslag om fuld grundskyld på linje med kommissionens forslag. Vi ønsker fra vor side, at hver eneste øre, som grundskylden og grundstigningsskylden giver, skal bruges til at nedsætte skatterne på arbejde og omsætning.

Selv om grundstigningsskylden vil modvirke jordspekulation, er det først den fulde grundskyld, som vil give det helt store resultat, åbne vejen for den store skattnedsættelse for den jævne befolkning og vil være den eneste vej, der kan åbne adgang til arbejdsmuligheder, til jorden uden købesum både for landbouddommen og for arbejderungdommen i byerne, sådan som vi har det for en lille del af Danmarks jord efter jordlovene af 1919, hvorefter man kan overtage jord uden købesum. Samtidig vil grundskylden være det stærkeste værn og våben imod inflationen; den vil fjerne en betydelig del af den kunstige købekraft, som opstår ved ufortjente stigninger, og den vil lette gældsbyrden, som i dag sluger millionbeløb i prioritetsrente, der i virkeligheden er en grundrente. For hver tusind kroner, befolkningen betaler i jordrente som prioritetsrente, der ikke går til samfundet, må samfundet tage andre tusind kroner i skat, således at befolkningen kommer til at betale to gange, med begge hænder, og denne dobbeltudgift driver priserne op og driver derigennem skatterne yderligere op. Hvis vi lader de 1 000 kr., som nu går til den private lånekapital, gå ind i samfundets kasse, kan skatterne nedsættes øjeblikkelig med det samme beløb, så man kun kommer til at betale én gang i stedet for to gange. Det vil drive priserne ned, og når priserne går ned, går pristallet ned og derigennem det offentliges lønudgifter, og så kan skatterne sættes ned en gang til.

Selve overgangsproblemet kan løses på flere måder. Der er nogle, der mener, at det tab, som opstår ved ødelæggelsen af den falske kapital, skal bæres af jordejerne, andre peger på obligationsejerne, atter andre peger på andre former for formue, og nogle mener, at det er det fremtidige ar-